

πόδα βαλλεῖν εἰς τὸ πραιτώριον ἀνασχόμενοι, οὐκ ἦν ἑορτὴ τοῦ πάσχα τότε λοιπόν, οὐκ ἦν ἀζύμων τότε καιρός, ὡς ὁ λόγος ἤδη φθάσας ἐγνώρισεν κτλ. (α).

Θεόδωρος Πρόδρομος, ὁ καὶ Πτωχοπρόδρομος διὰ τὴν πτωχείαν αὐτοῦ καλούμενος, ὃς γενόμενος μοναχὸς ἐκλήθη Ἰλαρίων, ἀνὴρ σοφὸς καὶ πολυμαθὴς καὶ παρὰ τοῖς ἑαυτοῦ συγχρόνοις ἐν ὑπολήψει ὢν ὡς φιλόσοφος, γραμματικὸς, θεολόγος, ἱστορικὸς καὶ ποιητής, ἤκμαζεν ἐπὶ τῶν αὐτοκρατόρων Ἀλεξίου, Ἰωάννου καὶ Μανουὴλ τῶν Κομνηνῶν. Κατέλιπε δὲ πλὴν ἄλλων πολλῶν καταλογάδην καὶ διὰ στίχων ἱαμβικῶν καὶ σύγγραμμα περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος κατὰ Λατίνων, οὗ ἡ ἀρχή· Φανερόν ἐστιν, ὅτι ὡσπερ ὁ Υἱὸς οὕτω καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκ Πατρὸς μόνου ἔχει τὴν ὑπαρξιν. Τοῦ εἰσέτι ἀνεκδότου πονήματος τούτου ἀντίγραφον ἀπόκειται ἐν ταῖς βιβλιοθήκαις (β).

Νικήτας ἀρχιεπίσκοπος Νικομηδείας, ἀνὴρ εὐεπὴς καὶ τὰ μάλιστα πεπαιδευμένος, ἤκμαζεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰωάννου τοῦ Κομνηνοῦ. Ὅτε ὁ βασιλεὺς τῆς Γερμανίας Λοθάριος β' ἔπεμφεν ἐν ἔτει 1135 πρεσβευτὴν πρὸς τὸν αὐτοκράτορα τῆς Κωνσταντινουπόλεως Ἰωάννην τὸν ἐπίσκοπον τῆς Havelberg Ἀνσέλμου, ὁ Νικήτας διελέχθη πρὸς αὐτὸν κατ' ἐντολὴν τοῦ αὐτοκράτορος δημοσίᾳ ἐν τῷ ναῦ τῆς ἁγίας Σοφίας περὶ τῶν διαφορῶν ἃς ἔχει ἡ Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία πρὸς τὴν λατινικὴν. Τῆς διαλέξεως ταύτης ἀποσπάσματα ἐσώθησαν ἐν συγγράμματι τοῦ Ἀνσέλμου, ἐν ᾧ τὴν μετὰ τοῦ Νικήτα διάλεξιν περιέγραψεν (γ).

(α) Cod. Mss. Vindobon. theol. graec. 156.

(β) Fabricii Biblioth. graec. Tom. 8 p. 137.

(γ) Schroeck Christliche Kirchengeschichte τόμ. 29 σελ. 383.

